

Aaron

Villem

Helju Eliis

Kert

Orm

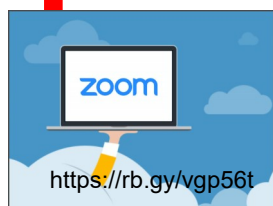

Simo

Õpetajate päeva jäädvustas Grete Luts

Zoom tuli, et jääda. Meil pole veel isegi eestikeelset sõna selle nähtuse kohta, aga ta on ometi meie kõigi sõnavaras oma koha leidnud. Koolid, kontorid, haiglad, äriettevõtted—kõik kasutavad Zoomi, et hakkama saada. Enamus meist polnud seda sõna enne märtsi 2020 kuulnudki, võib-olla. Ja nüüd me toimetame seal nii nagu oleks see taevane platvorm täiesti tavaline koht, kus inimestega rääkida. Suumis me õpime, töötame ja suhtleme. Jätakuvalt.

Kevadel 2020, enne suvevaheajale minekut, viisime 7.-12.kl õpilaste hulgas läbi küsitluse, et saada tagasisidet selle „hullu“ koduõppeperioodi kohta. Tuleb välja, et polnud see nii hull midagi. Mainiti erinevaid negatiivseid asju, aga üllataval kombel ka väga palju positiivset tõi see eriolukorras õppimine/õpetamine endaga kaasa. **Küsitluse tulemused:**

https://drive.google.com/file/d/1uSfWVM0kbudOITZkf6sP5URHinF_AtFm/view

Erakogu

**„Kümne-
dikke on
meil
umbes
150,
õpilasi
üldse
kokku 988“**

VHK [https://
info.haridus.ee/
asutus/1312](https://info.haridus.ee/asutus/1312)

Elise-Maria Kiik lõpetas kevadel meil põhikooli ning edasi jätkab oma õpinguid juba pealinnas. Palusin tal Kõmule oma uuest elust veidi rääkida.

Õpin Tallinna Vanalinna Hariduskolleejumis. Kool asub vanalinnas nagu nimigi ütleb ja see ongi juba üks meeldiv külg kooli vahetuse juures. Iga päev jalutan mööda igivanu Tallinna tänavaid ja möödun majadest, mis on väga vanad ja täis põnevaid ajalugu. VHK on kristlik kool – väga tähtsal kohal on siin religiooniõpetus, olulised on kirikuga seotud tähtpäevad ning koolis õpetatakse ka ladina keelt. Meil on ka oma nn kodukirik, see on Katariina kirik. Seal toimus näiteks 1. septembri aktus. Valisin selle kooli kahel põhjusel – esiteks asub ta vanalinnas, mis mulle väga meeldib ja teiseks huvitab mind religioon ja sellega seonduv mõttemaailm. Mu õe pere on usklik ja sellest ilmselt ka mul tekkis suurem huvi selle maailma vastu.

Alguses oli uus koolis ikka veidi kõhe, sest kõik oli ju uus ja veidi teistmoodi. Ainult mitte inglise keel – sellega pole raskusi ja pealegi on õpetaja ka nagu *copy-paste* mu Kullamaa kooli inglise keele õpetajast. Ükski aine pole tegelikult raske, välja arvatud muidugi matemaatika. Olen väga tänulik õpetaja Reet Priimäele, et ta on nõus mind ka praegu aitama, kui mõned asjad vajavad lisaselgitust. Ma poleks siia kooli ka arvatavasti sisse saanud, kui poleks

Uues koolis

enne Reeda juures lisa-konsultatsioonides käinud.

Klassis on meil 28 õpilast, üldse on kümne-dikke umbes 150, koolis on 988 õpilast. Oma klassikaaslastega sain tuttavaks juba enne kooli. Siin on kombeks teha augusti lõpus selline tutvumisõhtu, kus kõik saavad omavahel tuttavaks, nii et 1. septembril alustatakse juba nagu üks pere. Kõik õppeained ei alga korraga, näiteks praegu meil polegi füüsikat ja keemiat. Teispäev on kõige pikem päev (8:30 -15:45), kõigepealt on erialatund digiteenused 1,5h, päev lõppeb valikainega (elukeemia). Minu õppesuund on majandus ja seega minu erialatunnid on kõik selle suunaga seotud ained – digiteenused, majandus, majanduse ajalugu, loogika, filosoofia, poliitiline filosoofia. Erialatunnid vahetuvad periooditi. Kolmandal perioodil tuleb juurde selline tund nagu Start Up Junior. Viendal, viimasel perioodil erialatunde enam juurde ei tule, on ainult riikliku õppekava ained. Ja esmaspäevad meeldivad mulle siis kindlasti kõige rohkem—tunnid algavad 11:15, saab kaua magada! Peale majanduse on siin koolis veel võimalik valida selliste

õppesuundade vahel nagu reaalsuund, 3K (kunst, kino, muusika), teater, humanitaar (koos prantsuse keelega). Hästi palju õpetatakse erinevat ajalugu – kirjanduse ajalugu, muusika ajalugu, majanduse ajalugu.

Võõrkeeltest õpin ma inglise, saksa ja ladina keelt, aga tulevikus ma plaanin juurde võtta veel ühe keele, valikus on hispaania, prantsuse või hiina keel. Inglise keele lõpueksamiteeme juba 11. klassis ära ja seega 12. klassis seda ainet enam pole. Väga palju on meil *homereadingut* (kohustusliku kirjanduse lugemist), nii inglise kui saksa keeles. Esseedid kirjutame väga palju, näiteks kahe nädala jooksul tuli meil kirjutada 4 esseed, sõnade arv on enamasti 200, aga ka 400-sõnalisi tuleb teha. Nende kirjutamine on mulle meeldima hakanud, mu kõige parem esse oli umbes 800 sõna, inkas. Esseed on mul viied, ainult ühe sain nelja, aga selle teema arutamise ajal ma puudusin tunnist.

Plaanin varsti ka mõnele olümpiaadile pääseda. Kui ma muidugi kvalifitseerun selleks, sest meil on tohtu koolisisene *competition* (võistlus).

Ma tegin katsed ka Inglise kolledž:isse, aga seal jäin ma napilt konkurentsist välja. Praegu on mul hea meel, et see nii läks, sest mu tegelik soov oli ikka pääseda VHK-sse. Olen oma valikuga rahul, sest siin on nii huvitav ja kogu õhkkond on nii sõbralik.

Küsitles H. Mäe

Kullamaa Keskkooli uus direktor on Kaidi Uueda ja õpilasesinduse president on Villem Mihk (12.kl)

Mis tunded Sind valdasid, kui said teada, et just Sina oled osutunud valituks?

Kaidi: Ma olin väga üllatunud, sest tegelikult ma ei oodanud, et ma valituks osutun. Ma tegin küll vestluse ära ja kõik selle protsessi läbi, siis ma lihtsalt lendasin välismaale ja mõtlesin, et nüüd jätame selle asja selja taha ja suur töö tehtud. Kui see kõne tuli, et ma selle konkursi võitsin, siis tegelikult mul läks tükk aega, kus ma pidin seda seedima, sest alguses ei jõudnud see kohale.

Villem: Ei osanud seda üldse oodata, sest ma mõtlesin ikka, et teine kandidaat (Kelli) võidab ja ta saab palju rohkem hääli ja ma lähen sinna kõrvale teiseks kandidaatiks, sest pidi kaks tükki olema. Ja siis lõpuks sain ja mõtlesin, et mis ma nüüd edasi teen. Alguses tundus see kõik hirmutav.

Paar kuud on nüüd ametis oldud. Oled Sa rahul?

Kaidi: Olen väga rahul, see on ikkagi minu kodukool. Need ruumid ja inimesed siin ümber tekitavad head meelt, et ma saan siin jätkata. See töö on küll hästi palju väljakutseid pakkuv, samas hästi loominguiline ja mitmekülgne – iga päev on erinev. Samas on siin ka see hea asi, et ma teen konkreetset mingid asjad ära ja ma näen oma töö tulemust iga päev.

Villem: Kindlasti olen ma rahul õpilasesinduse liikmetega. On ikka päris tublid ja räägivad hästi palju kaasa. Nooremad peavad veel ilmselt harjuma ja veel nii palju kaasa rääkida ei julge.

Õnneks saan ma toetuda õpilasesinduse presidendile.

Õnneks ma pole ainus, kes uut algust veidi kartis.

Kas tekkis mingisugune hirm või kartus uue ameti ees?

Kaidi: Kuna see on hästi vastutusrikas töö, siis ei teadnud ma alguses ju nii täpselt, milles see töö seisneb ja kas ma sellega hakkama saan, see oli põhiline hirm.

Villem: Ma natuke kartsin seda, et äkki õpilasesinduse liikmed pole valikuga rahul ning äkki ma pole piisavalt pädev. See oli kõige hirmutavam, muud ei oska hetkel kartata.

Mida tahaksid kevadeks kohe kindlasti ära teha?

Kaidi: Mõtteid on igasuguseid. Need on sellised hästi spetsiifilised ja konkreetsed mõtted, aga minu põhieesmärk on ikkagi see, et me kaasajastame oma kooli. Me kaasame rohkem nii õpilasi, vanemaid, kui ka õpetajaid ja samal ajal suudame kõigiga arvestada. See on hästi keeruline, ma saan aru, aga innovaativsus ja koostöö on need põhilised kaks märksõna. Palju mõtteid on, aga kuna neid ei ole veel läbi arutatud osalistega, siis võib olla pigem ei räägikski nendest mõtetest, sest iga asi omal ajal. Tark ei torma.

Villem: Kindlasti soovin kevadeks ära teha kõik need planeeritud üritused ajakava järgi. Igasuguseid mõtteid on ka õpilaste elu mugavamaks tegemisel, aga midagi kindlat selles osas veel pole. Tahaks kindlasti ka tegeleda KiVaga, et õpilased oleksid veel teadlikumad sellest ja seda rohkem õpilastele teadvustada.

Mida sa muudaksid koolis?

Kaidi: Kui ma saaksin kohe praegu midagi muuta, siis ma paluksin umbes 15 uut läpakat õpetajatele, sest praeguses olukorras, kus oleme iseisva õppetöö nädalale minemas (2.-6.nov), siis on see tehnika vastupidavus oluline. Uue kodulehe teeks ka kohe koolile, kui saaks.

Villem: Õpilastel võiksid olla mugavamad toolid, see oleks väga tore. Tegelikult võiks ka õpilastel olla samamoodi nagu õpetajatel, et saavad vahetunni ajal võtta kohvi ja muid erinevaid jooke. See oleks päris tore. Kuigi nad saavad osta neid ka poest, aga mõnikord ei jõua vahetunnis poodi.

Intervjuu jätkub

Kas te olete jõudnud juba ka omavahel nõu pidada?

Kaidi: Ei ole, sest tööd on palju, aga ma arvan, et kui novembris ja detsembris on arengukava tegemine, siis kindlasti tuleb koostööd rohkem teha, ning kui see tehtud saab, siis tuleb sisuliste asjade juurde minna.

Kas noored muudavad maailma?

Kaidi: Loomulikult muudavad, aga mis ma veel mõtlen on see, et meie oma õpetamisega muudame noori ehk siis meie oma õpetamisega peame mõtlema ka selle peale mida noored vajavad näiteks kümne või kahekümne aasta pärast. Me peame mõtlema nii palju ette, mida me noortele pakume. Nii et vanad muudavad ka maailma – läbi noorte.

Villem: Kindlasti muudavad, sest noored on ju tulevik. Õpilastele meeldib üha rohkem digitehnoloogia kasutamine tunnis, seega ma arvan, et me aitame muuta kooli kaasaegsemaks.

Kooli õpilasesinduse presidendil on ametikett. Mis te arvate, kas kooli direktoril võiks ka selline asi olla?

Villem: Tore oleks ju, aga samas ega mina ka seda iga päev ei kannan.

Kaidi: Kui seda iga päev ei pea kandma, siis võib olla. Kui see on, siis on see ilu pärast ja kantakse pidulikel ja olulistel sündmustel, kui sa soovid kooli esindada. Igapäevaselt sellest puudust ei tunne.

Mõni soov/ootus õpilastele ja õpetajatele?

Villem: Õpetajatele soovin jõudu õpilastega tegelemisel ja õpetajad on meil kõik väga toredad siin. Ja õpilastele soovin ka, et nad austaksid meie õpetajaid ja et kõik oleksid üksteise vastu sõbralikud ja viisakad.

Kaidi: Soovin nii õpetajatele kui ka õpilastele veel rohkem paindlikkust, loovust, sallivust. Et me oskaksime näha inimest enda kõrval ja et meil oleks see tahe teda mõista.

Intervjueeris Pirja Laanemets

Eesti meister klassikalises jõutõstmises on meie kooli poiss

Germo Pikani-Vanatu on kolmekordne Eesti meister klassikalises jõutõstmises (*powerlifting*). Peale selle kuuluvad tema nimele ka kaks Eesti rekordit— 190 kg kükki tehes ja kolme ala absoluutkaal 510 kg.

Seda kõike siis kuni 18 aastaste noormeeste kaalukategoorias kuni 74 kg.

Nende uhkete tiitlitega pärjati 12. klassi Germo 24. oktoobril Tartus.

Teame koolis ammu seda, et Germo on vintske sell. Oleme isegi telekast näinud, millise kergusega võib ta kükke teha, 70-kilone saatejuht turjal. Aga et sellised raskused ja sellised rekordid.....

Germo alustas jõutrenniga 2018. aastal, tal on kaks treenerit, trenni teeb ta Märjamaal 4 korda nädalas.

Et hiilgavaid tulemusi saavutada, on eelkõige vaja väga tugevaid jalalihaseid. Loomulikult peab kogu keha olema heas vormis, aga põhiraskus langeb ikka jalgadele. Ja põlvedele. Germo arvab, et jätkab selle spordiga veel võibolla mõned kuud, sest tahaks ka midagi muud proovida ja põlved ei kannata ka kaua sellist trenni.

Peale keskkooli tahab Germo minna kaitsevähke ja seejärel Sisekaitseakadeemiasse. Spordiga ei ole plaanis lõpparvet teha, lihtsalt midagi uut tahaks proovida. Paar treenerit Tallinnast on Germo vastu juba huvi tundnud, järgmiseks alaks pakutakse näiteks kolmikhüpet—kerge kaalu ja tugevate jalgadega on sellel alal võimalik jälle suuri tegusid ära teha.

Germo koos oma treeneritega. Erakogu

Ma olen kindel, et me veel kuuleme meie Germost.

Veelkord palju õnne ja jääme ootama sinu uusi rekordeid.

H. Mäe